

то мисляше че може да го утѣши. “ Богъ не
” ка е свидѣтель! желаяхъ, рече му, твое-то
” счастье и на всичко-то твое домородство.

“ Пріятелю мой, треба да идимъ у Фран-
” ція; азъ ще ти намѣря тамъ една служба. А
” пакъ въ время-то на твое-то отсутствіе, ще
” гледамъ майка ти като майка си. „ И въ не-
” то-то време подаде му рука-та си; Павелъ оба-
” че дражна негова-та си, и возврати глава-та си
” ва да не го види.

Отъ мой странѣ, азъ останахъ въ жили-
” щето на тѣя мои злосчастни пріятелн, за да
” спомогна по силамъ нимъ и на Павла, кой-то
” послѣ три недѣли бѣ уже въ состояніе да хо-
” ди, негова-та обаче печаль умножаваше ся
” колко-то по вече тѣлото му придобываше си-
” лы-те си. Онъ съ угасенъ погледъ на все не-
” чувствителенъ бѣ, и нищо не ся отговаряше
” на кон и да е вопросы да му струваха. Г-жа
” Латуръ, коя-то бѣ умирающа, често му дума-
” ше: “ Сыне мой, колко-то ще тя гледамъ ще и
” мамъ че гледамъ любезна-та моя Виргинія! „
” като слушаше нѣяко Виргинійно, на страхну-
” ваше и ся отдалечаваше отъ нея, ако и майка
” му да го канеше да сѣдне при пріятелка-та ѣ.